

Sygn. akt V KK 574/21

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **P. N.** skazanego z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 stycznia 2022 r.
na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 6 maja 2021 r., sygn. II AKa [...],
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 8 września 2020 r., sygn. II K [...],
na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji złożonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 maja 2021 r., sygn. II AKa [...], przez obrońcę skazanego P. N., jej autorka sformułowała wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. Adw. I. Z. w argumentacji zaprezentowanej we wniosku zamieszczonym w kasacji wskazała na okoliczności związane z sytuacją osobistą oraz zdrowotną skazanego P. N., wskazując, że — w jej opinii — z uwagi na przytoczone okoliczności „natychmiastowe wykonanie kary pozbawienia wolności pociągnęłoby zbyt ciężkie, nieodwracalne skutki dla skazanego oraz jego bliskich”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Suspensywność zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym ma charakter wyjątkowy. Tylko w zupełnie szczególnych przypadkach dopuszczalne jest wstrzymanie zaskarżonego kasacją rozstrzygnięcia. Wyrok posiadający atrybut prawomocności podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Regulacja ta bazuje na przyjęciu, że rozstrzygnięcie to korzysta z domniemania prawidłowości (*res iudicata pro veritate habetur*). Z kolei implikacją tego założenia dla postępowania zainicjowanego wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia — którego przedmiot stanowi weryfikacja prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego kończące postępowanie, którym poddano kontroli wyrok sądu I-szej instancji — jest to, że wniesienie kasacji nie wstrzymuje w sposób automatyczny wykonania prawomocnego rozstrzygnięcia.

Przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie określa przesłanek skutkujących wstrzymaniem wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia (lub innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji). W judykaturze przyjmuje się jednak, że wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwe jest w razie kumulatywnego zmaterializowania się dwóch kryteriów.

Po pierwsze chodzi o to, że ocena zarzutów wyartykułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia (dokonana, co wypada podkreślić, wyłącznie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i wydania rozstrzygnięcia o charakterze incydentalnym) pozwala już *prima facie* na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich zasadności oraz postawienia — w miarę kategoriycznej — prognozy co do możliwości uwzględnienia zarzutów kasacyjnych przez Sąd Najwyższy. Niezbędne jest więc ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie w kasacji) dają asumpt do przyjęcia poglądu o ewidentnej, niejako „rzucającej się w oczy” wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego. Po wtóre zaś, konieczne jest wykazanie przez autora wniosku, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla skazanego.

Przy analizie potrzeby wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji posiłkowo należy posługiwać się także rezultatem oceny, czy ewentualne wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia zarzutu bądź

zarzutów sformułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia doprowadziłoby do wydania przez najwyższą instancję sądową orzeczenia skutkującego potrzebą odstąpienia od dalszego wykonywania wobec skazanego orzeczonej w stosunku do niego kary (czy środka karnego). Nie w każdym bowiem przypadku stwierdzenia istnienia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia zarzutów kasacyjnych nieodzowne stanie się wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia — także z uwagi na uwarunkowania wynikające z innych zaszłości współkształtujących aktualny status prawny skazanego w płaszczyźnie wykonywania orzeczonych wobec niego (innych) kar.

Nie przesądzając obecnie treści rozstrzygnięcia, które po merytorycznym rozpoznaniu kasacji zapadnie w niniejszej sprawie (i finalnej oceny zaprezentowanych w niej zarzutów) należało skonstatować, że zupełnie wstępna analiza zarzutów postawionych w kasacji obrońcy skazanego P. N. — dokonana przez Sąd Najwyższy jedynie w ograniczonym zakresie, bo wyłącznie w płaszczyźnie niezbędnej dla rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i tylko na użytek rozpoznania tego wniosku — nie upoważnia do wyrażenia poglądu, iżby zarzuty te były zasadne w stopniu oczywistym („rzucającym się w oczy”) czy formułowania stanowczej prognozy o istnieniu bardzo wysokiego prawdopodobieństwa ich uwzględnienia w wyniku rozpoznania kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego. Tymczasem — jak już powiedziano wyżej — to wyłącznie stwierdzenie zaistnienia tych okoliczności otwiera drogę do rozważenia potrzeby wstrzymania wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją.

Formułując wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego rozstrzygnięcia autorka nadzwyczajnego środka zaskarżenia nie artykułuje okoliczności związanych z charakterem podniesionych w kasacji zarzutów i nie wskazuje jakichkolwiek argumentów mogących wskazywać na istnienie bardzo wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia tych zarzutów przez sąd kasacyjny, co ma zasadnicze znaczenie przy rozpoznawaniu i ocenie zasadności wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Zamieszczony w treści nadzwyczajnego środka zaskarżenia wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia eksponuje wyłącznie okoliczności związane z sytuacją osobistą i zdrowotną skazanego (tj.: zdanie matury i podjęcie pracy w [...] N. sp. z o.o. na podstawie

umowy o pracę na czas określony do dnia 16 września 2022 r., związek z partnerką J. W., spodziewanie się dziecka ze związku z partnerką, rozpoznanie u skazanego przepukliny pachwinowej oraz wyznaczenie terminu zabiegu chirurgicznego mającego na celu zaleczenie tego schorzenia na dzień 21 sierpnia 2021 r.). Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia nie zawiera argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. Względy związane z sytuacją osobistą skazanego nie mogą stanowić samoistnej podstawy wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Powołanie się zaś na okoliczności związane ze stanem zdrowia skazanego być może uzasadniałyby odroczenie wykonania kary w trybie przepisów dotyczących postępowania wykonawczego (art. 150 § 1 k.k.w.), nie może być jednak uznane za samoistną podstawę dla zastosowania nadzwyczajnej instytucji, jaką jest wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Konkludując należało więc skonstatować, że brak było podstaw do uwzględnienia sformułowanego w kasacji adw. I. Z. wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 8 września 2020 r., sygn. II K [...], zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 maja 2021 r., sygn. II AKa [...] (który to wyrok został obecnie zaskarżony kasacją obrońcy).